

b) f. der Gemahlin Çuka's, einer Tochter der Manen Sukāla HARIV. 986. der Schwiegertochter Çuka's Bāṅ. P. 9, 21, 25. einer Tochter Kakutstha's und Gemahlin Jajāti's HARIV. 1601.

गोघ्न (गो + घ्न) P. 6, 1, 122, Sch. Vor. 2, 18. adj. f. घ्न *wobei Rinder (Kühe, Milch) das Erste, Vornehmste u. s. w. sind: से देव्या प्रमत्त्या श्रीश्रुम्या गोघ्नयाश्चावत्या रभेमहि* RV. 4, 33, 5. वाता: 92, 7. इष: 6, 39, 1. ध्रिय: 4, 90, 5. श्रुय: 169, 8. रति: 2, 1, 16. Nach den Grammatikern auch गोघ्न und गोघ्न.

गोघ्नन (गो + घ्न) adj. zum Antreiben der Rinder dienend: दृष्टा: RV. 7, 33, 6.

गोघ्न (गो + घ्न) adj. ein Rind werth TS. 6, 1, 10, 1. श्रोगोघ्न्य ebend.

गोघ्नम् (गो + घ्न) adj. milchfluthend (?): स नः नुमते सदेने व्युर्णुहि गोघ्नं स रयेमिन्द्र श्रवायम् RV. 10, 38, 2. उषा न रमीरुषैर्योर्णुति म्हा ज्योतिषा पुचता गोघ्नमा 2, 34, 12. गोघ्नमि त्राष्ट्रे श्रवतिर्णिति 10, 76, 3.

गोघ्न (गो + घ्न) n. sg. Rinder und Pferde KHAND. UP. 7, 24, 2. गोघ्नानाम् ÇAT. Br. 14, 9, 4, 10. Davon गोघ्नश्चयि n. N. eines Sāman Ind. 3, 215. — Vgl. गवाश, गोघ्न.

गोघ्निक (गो + घ्न) adj. mit Milch bereitet, — gemischt: सोम RV. 6, 23, 7. मयूनि 3, 58, 4. घ्नम् 7, 21, 1. Unter घ्निक sind die Worte: von Farbe u. s. w. bis RV. 4, 34, 8 zu streichen, da nach MÜLLER'S Text गोघ्निक zu lesen ist.

गोघ्नपत्र (गो + घ्न) adj. mit einer Flechte oder einem Büschel von rindsledernen Riemen versehen: घट्टा RV. 6, 33, 9.

गोकन (गो + कन) m. N. pr. eines Mannes gaṇa गार्गादि zu P. 4, 1, 105.

गोकण्ट (गो + कण्ट) m. *Asteracantha longifolia* Nees RATNAM. 8.

गोकण्टक (गो + कण्ट) m. 1) = गोखुर: स्थप्टीकृते durch Rinderklauen ausgetreten, unwegsam gemacht (ein Boden, ein Weg) H. an. 4, 11. = स्थप्ट, mit Vertiefungen versehen MED. k. 185 (गोकण्टक). VIÇVA im ÇKDR. — 2) Rinderklaue MED. VIÇVA. — 3) *Asteracantha longifolia* Nees AK. 2, 4, 3, 17. H. an. MED. VIÇVA. = विकण्टक (s. d.) RĀG. im ÇKDR.

गोकर्ण (गो + कर्ण) 1) adj. Kuhohren habend, von Menschen VJUTP. 205. von Dämonen WOLLHEIM, Myth. 138. — 2) m. a) Kuhohr: गोकर्णमृगौ कृवा कैरा KATH'S. 6, 57. — b) eine Hirschchart (*Antelope picta* nach HAUGHT.) AK. 2, 5, 10. TRIK. 3, 3, 126. H. 1293. an. 3, 203. MED. n. 47. व्याघ्रगोकर्णगवया: R. 2, 103, 41. in Sumpfigenden sich aufhaltend SUÇR. 1, 204, 11. 205, 10. — c) Maulthier H. an. MED. — d) Schlange TRIK. H. 1303, Sch. H. an. MED. HĀR. 15. — e) eine Art Pfeil MBH. 8, 1668. fg. — f) Spanne des Daumens und Ringfingers AK. 2, 6, 2, 34. TRIK. H. 595. H. an. MED. सान्नी वा विबुवन्साह्यं गोकर्णशितिलश्चरन् । सहस्रं चारुण्यशाशनात्मनि प्रतिमुञ्चति ॥ MBH. 2, 2324. — g) N. pr. eines dem Çiva geheiligten Wallfahrtsortes LIA. 1, 571. MBH. 1, 1567, 7884. 3, 8166. 8341. 15999. 6, 246. 7, 2098. 13, 1301. 14, 2478. HARIV. 8493. fg. R. 1, 43, 13. 3, 36, 18. 5, 32, 40. RAGH. 8, 33. VĀR. P. in Verz. d. B. H. No. 485. — h) der in Gokarṇa verehrte Çiva: यैया तत्र वारिधेस्तीरवर्तिनम् । अतकाले नमस्कृत्य गोकर्णाय्यमुपायतिम् KATH'S. 22, 218. गोकर्ण *kuhorty* neben शुक्रकर्ण. महा, कुम्भ und गजेन्द्र als Bein. von Çiva MBH. 12,

10351. — i) N. pr. eines Wesens im Gefolge von Çiva H. an. MED. — k) N. pr. eines Königs der Kaçmtra, der eine nach ihm benannte Statue des Çiva (गोकर्णेश्वर) errichtet, RĀG. TAR. 1, 348. — 3) f. घा N. pr. einer der Mütter im Gefolge von Skanda MBH. 9, 2643. — 4) f. ई N. einer Pflanze. *Sansevieria zeylanica* Willd. AK. 2, 4, 3, 2. H. an. MED. — Einige von den substantivischen Bedd. sind aus der urspr. subst. Bed. *Kuhohr*, die meisten aus der adj. *kuhorig* hervorgegangen. Bei einigen Bedd. sind beide Auffassungen möglich.

गोका f. demin. von गो P. 7, 4, 13, Sch.

गोकाम (गो + काम) adj. Rinder begehrend RV. 10, 108, 10. ÇAT. Br. 11, 6, 2, 14, 6, 1, 4.

गोकामुख गोका + मुख) m. N. pr. eines Gebirges BĀṅ. P. 5, 19, 16. गोकमुख VP. 180, N. 3.

गोकिराटिका f. ein best. Vogel, *Turdus Salica* H. 1336. HĀR. 85. Auch गोकिराटी f. RĀG. im ÇKDR. — Vielleicht zu zerlegen in गो (Erde) - किर (Staub) + श्रटिका von श्र herumschweifen, da dieser Vogel auch विटुरिका heisst; vgl. auch गोराटी.

गोकिल m. 1) Pflug. — 2) Keule H. an. 3, 644. MED. l. 86. — Die richtigere Form ist wohl गोकील.

गोकील (गो Erde + कील) m. dass. HĀR. 255.

गोकुल (गो + कुल) n. 1) Rinderherde, Standort von Rindern AK. 2, 9, 58. H. 1273. ग्रामान्वा बहुगोकुलान् MBH. 3, 17179. 4, 999. गोकुलस्य तृषात्स्य 13, 1682. R. 1, 9, 60. 61. 2, 46, 17. 4, 40, 24. MRĀKH. 116, 10. GĪT. 4, 23. RĀG. TAR. 4, 198. 5, 432. PRAB. 81, 8. Insbes. die Rinderstation des Kuhhirten Nanda: कालेन व्रजता तात गोकुले रामकेशवा । जानुया सक पाणिभ्या रिङ्माषौ विजद्रुतुः ॥ BĀṅ. P. im ÇKDR. Auch die Bewohner dieser Station BĀṅ. P. 2, 7, 31. — 2) ein best. Heiligtum: प्रूर्वमा स्वामिनं च गोकुले च विनिर्ममे RĀG. TAR. 5, 23.

गोकुलजित् (गो + जित्) m. N. pr. eines Autors aus dem 17ten Jahrhundert Verz. d. B. H. No. 1174.

गोकुलस्य (गो + स्य) m. Bez. einer Vishṇu'tischen Secte COLEBR. Misc. Ess. I, 197. fg.

गोकुलिक (von गोकुल) adj. 1) einer im Sumpf steckenden Kuh ruhig zusehend (पङ्कस्थगव्युपेतके) H. an. 4, 11. MED. k. 186. one who gives help to a cow in the mud (also gerade der entgegengesetzte Sinn. der sich aber auch rechtfertigen liesse) WILS. — 2) schielend H. an. MED. — 3) Bez. einer buddhistischen Secte BURN. Lot de la b. l. 357.

गोकुलोद्भवा (गो + उद्भव) f. Bein. der Durgā H. c. 54.

गोकृत (गो + कृत) n. *Kuhmist* ÇABDAK. im ÇKDR.

गोलीरै (गो + लीर) n. *Kuhmilch* ÇAT. Br. 14, 2, 1, 18. SUÇR. 1, 175, 12.

गोनुर (गो + नुर = खुर) m. *Asteracantha longifolia* Nees H. 1156. RATNAM. 8. SUÇR. 2, 228, 3. 300, 3. 418, 8. Auch गोनुरक m. AK. 2, 4, 3, 17. SUÇR. 1, 137, 2. 2, 156, 14. 461, 4. 526, 9. VARĀH. BRH. S. 75, 10. गोनुर und गो-नुरक (*Kuhklaue*?) = नुर, aber verschieden von कोकिलान्, welches *Asterac. longifolia* ist. H. an. 2, 403. MED. r. 18. — Vgl. लुङ्गोनुरक und गोखुर.

गोनोडक (गो + नोडक) m. ein best. Vogel SUÇR. 1, 201, 18.

गोखा f. ein best. Theil des Körpers gaṇa कोडादि zu P. 4, 1, 56.